

NEOKATEKUMENAALISEN TIEN

SÄÄNNÖT

ROOMA – 29 pñä kesäkuuta 2002

Pyhien Pietarin ja Paavalin Juhlapyhänä

Katolinen Kirkko Suomessa

Pyhän Perheen Seurakunta
Liisantie 2
Oulu 90560
puh. 08 347834

MAALLIKOIDEN PAAVILLISEN NEUVOSTON

MÄÄRÄYS

NEOKATEKUMENAALISEN TIEN SÄÄNTÖJEN HYVÄKSYMISESTÄ

Neokatekumenaalinen tie sai alkunsa vuonna 1964 Madridissa Palomeras Altasin parakkiasujaimistossa herra Francisco (Kiko) Argüellon ja neiti Carmen Hernándezin työn kautta, jotka niiden köyhien pyynnöstä, joiden luona asuivat, alkoivat julistaa heille Jeesuksen Kristuksen evankeliumia. Ajan myötä tämä *kèrygma* konkretisoitui kolmijalkaan - ”Jumalan Sana, Liturgia, Yhteisö” - perustuneeseen katekeettiseen yhteenvetoon, joka pyrkii johdattamaan ihmisiä veljelliseen yhteyteen ja kypsään uskoon.

Tätä Vatikaanin toisen kirkolliskokouksen herättämän uudistumisen myötä syntynyttä uutta katekesikokemusta kohtaan osoitti elävää kiinnostusta silloinen Madridin arkkipiispa Monsignor Casimiro Marcillo, joka rohkaisi Tien aloittajia laajentamaan sitä niihin seurakuntiin, jotka sitä pyysivät. Tämä evankelioinnin kokemus levisi näin vähitellen Madridin arkkihiippakuntaan ja muihin Espanjan hiippakuntiin.

Vuonna 1968 Neokatekumenaalisen tien aloittajat saapuivat Roomaan ja asettuivat Borghetto Latinooon. Kardinaali Angelo Dell’Acquan luvalla, joka silloin oli Rooman Kaupungin yleis-vikaari, alkoi ensimmäinen katekeesi Nostra Signora del Santissimo Sacramento e Santi Martiri Canadesin seurakunnassa. Tuosta ajankohdasta lähtien Tie on levinnyt hiippakuntiin kaikkialla maailmassa ja lähetysmaihinkin saakka.

Neokatekumenaalinen tie tarjoutuu Piispojen ja kirkkoherrojen käyttöön kasteen merkityksen uudelleen löytämisen ja jatkuvan uskoon kasvamisen välineeksi. Se on tarjottu uskoville, jotka haluavat omassa elämässään saada uudelleen eläviksi kristillisen elämän rikkauudet kulkemalla tätä kääntymyksen ja katekeesin tietä. Kuten Pyhä Isä on kirjoittanut, tärkeä apu tämänlaatuisessa prosessissa voi olla myös «kasteenjälkeinen katekeesi katekumenaatin muodossa, joka ottaa uudelleen käyttöön joitakin ”Aikuisten Kristillisen Initiaation Riituksen Kirjan” aineksia, ja on tarkoitettu auttamaan meitä saamaan ja elämään vastaanottamamme kasteen äärettömät ja poikkeukselliset rikkauudet ja vastuut”. (*Christifideles laici*, n:o 61).

Tien – jonka kulkua eletään seurakunnissa eri ikäisten ja eri sosiaalisista oloista olevien ihmisten muodostamissa pienissä yhteisöissä – lopullisena päämääränä on saattaa uskovia asteittain läheiseen yhteyteen Jeesuksen Kristuksen kanssa, jotta heistä tulisi kirkon aktiivisia jäseniä ja Vapahtajan hyvän sanoman luotettavia julistajia kaikkialla. Neokatekumenaalinen tie on lisäksi keino perehdyttää kasteelle valmistautuvia aikuisia kristilliseen elämään.

Tie toimii suuntaviivojen mukaan, jotka sisältyvät katekeettiseen ohjekirjaan *Neokatekumenaalinen tie. Ohjeita katekistiryhmille* (vrt. *Säännöt, art. 2,2*). Kirja odottaa Uskonopin Kongregaation, Pappien kongregaation ja Jumalanpalvelus-kongregaation yhteistä hyväksyntää.

Pyhä Isä on toistuvasti ja monin tavoin kääntynyt Neokatekumenaalisen tien puoleen korostaakseen radikaalin evankelioinnin ja erinomaisen lähetysinnon runsaita hedelmiä, joita se saa aikaan maallikkouskovien, perheiden ja seurakuntien yhteisöjen elämässä, sekä sen herättämää papiksi ja pyhitettyyn elämään suuntautuvien kutsumusten rikkautta, joista tulee ilmi, että Neokatekumenaalisen Tie on ”katolisen kasvatuksen tie, joka sopii nykyaikaan ja -yhteiskuntaan”, (AAS 82 [1990] 1513-1415).

Neokatekumenaalisen tien aloittajille ja eri puolilla maailmaa olevien yhteisöjen vastuuhenkilöille myöntämässään audienssissa 24 p:nä tammikuuta 1997 Tien kolmikymmenvuotisjuhlan yhteydessä Pyhä Isä oli nimenomaan painostanut sääntöjen laatimista ”hyvin tärkeänä askeleena, joka avaa tien kohti muodollista juridista tunnustamista Kirkon taholta, antaen teille lisätakuun karismanne aitoudesta” (*L’Osservatore Romano*, 25 p:nä tammikuuta 1997, s. 4). Siitä hetkestä ovat Tien aloittajat Maallikkojen Paavillisen Neuvoston tuella alkaneet normatiivisen säännösten luomiseen tähtäävän valmisteluprosessin, jolla määrättäisiin Neokatekumenaalisen Tien käytäntö ja sen sopeutuminen kirkolliseen kudokseen.

5 p:nä huhtikuuta 2001 allekirjoittamallaan kirjeellä Kardinaali James Francis Stafford:lle, Maallikkojen Paavillisen Neuvoston puheenjohtajalle, Hänen Ylhäisyytensä Paavi, toistaen edellä esitetyn tarpeen, vahvisti tämän viraston valtuutuksen Neokatekumenaalisen tien sääntöjen hyväksymiseen ja uskoi sen haltuun työn jatkamisen (vrt. *L’Osservatore Romano*, 17-18 huhtikuuta 2001, s. 4).

Tämän johdosta:

Ottaen huomioon Neokatekumenaalisen tien toiminnan uudelle evankelioinnille tuomat lukuisat hengen hedelmät, joita on vastaanotettu ja arvostettu sen yli kolmenkymmenen elinvuoden aikana monissa paikalliskirkoissa ja joihin on viitattu monissa kardinaalien, patriarkkojen ja piispojen suosituskirjeissä Maallikkojen Paavillisen Neuvostolle;

Käytyään huolellisesti läpi sääntöjen tekstin, joka on syntynyt Neokatekumenaalisen tien aloittajien ja Maallikkojen Paavillisen Neuvoston uutterana yhteistyönä ja saaden apua Rooman Kuurian eri virastoista, niiden pätevyyksien mukaan;

Tutkittuaan anomuksen Neokatekumenaalisen tien sääntöjen hyväksymisestä, jonka herra Francisco (Kiko) Argüello, neiti Carmen Hernández sekä isä Mario Pezzi, Neokatekumenaalisen tien Kansainvälisen vastuuryhmän jäsenet, ovat lähettäneet 5 p:nä huhtikuuta 2002 tälle virastolle;

Tutkittuaan ”*Pastor Bonus*”:n apostolisen säännön artikkelit 131 ja 133 §§ 1 ja 2, Maallikkojen Paavillisen Neuvosto

MÄÄRÄÄ

Neokatekumenaalisen tien säännöt olemaan voimassa ”ad experimentum” viiden vuoden koeajalla. Nämä säännöt ovat tämän viraston asianmukaisesti aidosti todistetut ja talletetut sen arkistoihin. Luotamme siihen, että nämä normit muodostavat lujan ja varman ohjenuoran Tien elämälle ja ovat paimenille tärkeä tuki heidän neokatekumenaalisen yhteisöjen isällisessä ja valppaassa saattamisessaan.

Annettu Vatikaanissa 29 p:nä kesäkuuta 2002, pyhien apostolien Pietarin ja Paavalin, ”Alma” Rooman Kaupungin suojelus-pyhimyksien Juhlapyhänä.

JAMES FRANCIS CARD. STAFFORD
Puheenjohtaja
STANISLAW RYLKO
Sihteeri

(L’Osservatore Romano, 1-2 heinäkuuta 2002)

SISÄLLYSLUETTELO

Otsikko I: Neokatekumenaalisen tien luonne ja toteutus

- Art. 1: Neokatekumenaalisen tien luonne
- Art. 2: Neokatekumenaalisen tien toteutus
- Art. 3: Tien Kansainvälisen vastuuryhmän tehtävät
- Art. 4: Varainhoito

Otsikko II: Neokatekumenaatti eli kasteen jälkeinen katekumenaatti

Kappale I: Neokatekumenaatin peruselementit

- Art. 5: Vastaanottajat
- Art. 6: Neokatekumenaatti toteutuu seurakunnassa
- Art. 7: Neokatekumenaatti toteutuu pienessä yhteisössä
- Art. 8: Alkukatekeesi, neokatekumenaalisen tien eteneminen, ”kolmijalka” ja katekistiryhmä

Kappale II: Alkukatekeesi

- Art. 9: Kerigma ja liturgiset vietot
- Art. 10: Neokatekumenaalisen yhteisön syntyminen

Kappale III: Sana, liturgia ja yhteisö

Osa 1: Jumalan Sana

- Art. 11: Viikoittainen Sanan liturgia

Osa 2: Liturgia

- Art. 12: Pääsiäisen vigilia
- Art. 13: Eukaristia
- Art. 14: Katumus, rukous, liturginen vuosi, hartauden harjoitus

Osa 3: Yhteisö

- Art. 15: Yhteisöllinen ulottuvuus ja yhteiselämä
- Art. 16: Koinonian kokemus ja yhteisön hedelmät
- Art. 17: Lähetystyön initiaatio
- Art. 18: Pappiskutsumuksen initiaatio

Kappale IV: Neokatekumenaalisen tien kulku: vaiheet, etapit ja siirtymiset.

- Art. 19: 1. vaihe: kasteen jälkeinen esikatekumenaatti
- Art. 20: 2. vaihe: kasteen jälkeinen katekumenaatti
- Art. 21: 3. vaihe: valinnan jälleen löytäminen

Otsikko III: Jatkuva kasvaminen uskoon: uudistumisen tie seurakunnassa

- Art. 22: Jatkuva kasvaminen pienessä yhteisössä
- Art. 23: Uudistumisen tie seurakunnassa

Otsikko IV: Kasteen katekumenaatti

- Art. 24: Katekumeenit
- Art. 25: Käännynnäiset

Otsikko V: Katekeesipalvelun muodot

- Art. 26: Hiippakunnan piispa
- Art. 27: Kirkkoherra ja papit
- Art. 28: Katekistit
- Art. 29: Katekistien koulutus
- Art. 30: Neokatekumenaalinen keskus
- Art. 31: Kiertävät katekistit
- Art. 32: Kiertävät papit

Art. 33: Lähetystyössä olevat perheet

Otsikko VI: Tien Kansainvälinen vastuuryhmä

Art. 34: Nykyinen Tien Kansainvälinen vastuuryhmä

Art. 35: Tien Kansainvälisen vastuuryhmän valitseminen

Loppusäädös

NEOKATEKUMENAALISEN TIEN SÄÄNNÖT

Otsikko I

Neokatekumenaalisen tien luonne ja toteutus

Art. 1

[Neokatekumenaalisen tien luonne]

§ 1. Hänen Pyhyytensä Paavi Johannes Paavali II määrittelee Neokatekumenaalisen tien luonteen kirjoittaessaan: ”*Tunnustan Neokatekumenaalisen tien katolisen kasvatuksen tieksi, joka sopii nykyaikaan ja -yhteiskuntaan.*”¹

§ 2. Neokatekumenaalinen tie palvelee Piispoja toteuttaen hiippakunnan kristillistä initiaatiota ja jatkuvaa kasvatusta uskoon Vatikaanin II Kirkolliskokouksen² ja Kirkon opetuksen³ mukaisesti.

§ 3. Neokatekumenaalinen tie muodostuu hengellisten voimavarojen kokonaisuudesta:

---

1 JOHANNES PAAVALI II, Epist. *Ogniquilvolta*, 30 08 1990: AAS 82 (1990) 1515.

2 ”Aikuisten katekumenaatti, joka on jaettu eri etappeihin, toteutetaan uudelleen (VATIKAANIN II KIRKOLLISKOKOUS, Cost. *Sacrosanctum Concilium*, 64); vrt. IDEM, Decr. *Ad Gentes*, 13-14.

3 Täyttääkseen Kirkolliskokouksen säädökset Jumalanpalveluksen Kongregatio julkaisi kirjan: ”*Ordo Initiationis Christianae Adultorum (OICA)*. IV kappaleessa *OICA* ehdottaa käytettäväksi sopivasti muokattuja katekumenaatin katekeeseja sekä sen muutamia juhlamenoja myös kastettujen aikuisten uskon kypsymiseen.

Myöhemmin Kirkon opetus on useita kertoja alleviivannut ”kasteen jälkeisen katekumenaatin” välttämättömyyttä. Vrt. ennen kaikkea:

- PAAVALI VI, Esort. apost. *Evangelii Nuntiandi*, 44: ”On selvä, että nykytilanteessa on yhä välttämättömämpää antaa katekeesi katekumenaatin muodossa.”

- JOHANNES PAAVALI II, Esort. apost. *Catechesi Tradendae*, 44: ”Meidän pastoraalinen huolenaiheemme on lähetyksellinen – niistä ihmisistä, jotka kristillisessä maassa ja jopa kristilliseen ilmapiiriin syntyneinä eivät ole koskaan saaneet kasvatusta uskossaan ja näin ovat todellisia katekumeeneja.”

- JOHANNES PAAVALI II, Esort. apost. *Christifideles Laici*, 61: ”Apu [aikuis-kristittyjen opettamiseksi] voidaan antaa...kasteen jälkeisen katekeesin kautta, katekumenaatin muodossa, ottamalla käyttöön joitakin ”Rito dell’iniziazione cristiana degli adulti”:n elementtejä tarkoituksena löytää ja elää saadun kasteen äärettömät ja erinomaiset rikkaudet ja sen tuoma vastuu”

- *Katolisen Kirkon Katekismus*, 1231: ”Lapsille annettu kaste sinällään vaatii kasteen jälkeistä katekumenaattia. Ei ole kysymys vain jälkeensä annettavasta kasteopetuksesta, vaan kasteen armon tarpeellisesta kehittämisestä samalla kun ihminen kasvaa”.

- PAPIEN KONGREGAATIO, *Katekeesin yleisohje*, 59: ”Jokaisen katekeesin malli on kasteen katekumenaatti, joka ominaisesti kehittää aikuista uskoon kääntynyttä kasteuskonsa tunnustamiseen pääsiäisen vigiliassa. Tämän katekumenaalisen opetuksen täytyy inspiroida muita katekeesin muotoja niiden päämäärien ja kehitysten mukaisesti.” *Ibidem*, 91: ”Kasteen jälkeinen katekeesi, olematta tarkka kopio kasteen katekumenaatista ja ottaen huomioon, että opetetavat ovat jo kastettuja, saa sopivasti inspiraatiota tästä ’kristilliseen elämään valmistavasta koulusta’ ja hedelmöityä katekumenaatin luonteenomaisista peruselementeistä.”

Lopuksi, PAPIEN KONGREGAATIO, *Katekeesin yleisohje*, 51: «Jatkuva kasvatusta uskoon. Paikkakunnittain kutsutaan sitä myös jatkuvaksi katekeesiksi. Se kääntyy uskon perusteet omaksuneiden kristittyjen puoleen, jotka tarvitsevat jatkuvaa uskonsa ravitsemista ja kypsymistä koko elämän ajan.” *Ibidem*, 69: ”Jatkuva uskonopetus seuraa ja olettaa peruskasvatusta. Molemmat toteuttavat kaksi Sanan palveluksen funktiota, erillistä ja toisiaan täydentävää jatkuvan kääntymisen prosessissa.”

1. ”Neokatekumenaatti”⁴ eli kasteen jälkeinen katekumenaatti otsikon II alla esitetyssä muodossa;
2. jatkuva kasvatus uskoon otsikon III alla esitetyssä muodossa;
3. kasteen katekumenaatti otsikon IV alla esitetyssä muodossa;
4. katekeesipalvelu otsikon V alla esitetyssä muodossa ja siinä mainittujen henkilöiden toimesta.

Art. 2

[Neokatekumenaalisen tien toteutus]

Paavi Johannes Paavali II:n toiveen mukaisesti: ”*Toivon siis, että Piispat, yhdessä pappiensa kanssa, arvostaisivat ja auttaisivat tätä uuden evankelionin muotoa, jotta se toteutuisi aloittajiensa ehdotusten mukaisesti ja paikallisen Piispan palvelemisen hengessä ja hänen kanssaan yhteistyössä toimimisen hengessä, ykseyden kontekstissa paikallisen ja universaalisen kirkon välillä*”,⁵ Neokatekumenaalinen tie toteutuu hiippakunnissa:

1. hiippakunnan Piispan johdon alaisena⁶ ja *Tien Kansainvälisen vastuuryhmän* tai sen valtuuttaman vastuuhenkilöryhmän ohjauksessa (vrt. art. 3, 7°);
2. ”*aloittajien ehdottamien linjojen mukaisesti*”, jotka sisältyvät tähän Sääntöihin ja *Neokatekumenaalisen tien katekeesiohjekirjaan*, joihin on koottu Tien suullinen perinne ja yli kolmikymmenvuotinen käytäntö. Mainittu *Ohjekirja* koostuu kirjojen kokoelmasta: ”*Neokatekumenaalinen tie. Ohjeita katekistiryhmille*”.

Art. 3

[Tien Kansainvälisen vastuuryhmän tehtävät]

Tien Kansainväliselle vastuuryhmälle (vrt. Otsikko VI) kuuluu:

1. asettaa hiippakuntien Piispojen käyttöön hengelliset voimavarat (vrt. Art. 1 § 3);
2. ohjata Neokatekumenaalisen tien toteutumista ja varmistaa sen aitous;
3. hoitaa omat tämän Sääntöiden mukaiset tehtävänsä;
4. käydä tarpeellisiksi katsomiaan neuvotteluja;
5. ylläpitää säännöllistä yhteyttä hiippakuntien Piispojen kanssa;
6. ylläpitää säännöllistä yhteyttä Maallikkojen Paavillisen Neuvostoon, jolle Paavi on uskonut Neokatekumenaalisen tien seuraamisen⁷, sekä Vatikaanin muihin virastoihin kunkin toimialaan kuuluvissa asioissa tiedottaen niistä Maallikkojen Paavillisen Neuvostolle;
7. nimittää (vrt. Art. 31 § 2) kansalliset vastuuryhmät sekä tarvittaessa lääni- ja hiippakuntakohtaiset ryhmät. Ne hoitavat omilla alueillaan kohdissa 2, 3, 4, ja 5 mainittuja tehtäviä siihen saakka, kunnes Kansainvälinen vastuuryhmä on sitä mieltä, että on aiheellista vaihtaa ryhmät tai muuttaa niiden koostumusta.

⁴ Vrt. *Neokatekumenaatti. Kokemus evankelioinnista ja katekeesista tälle sukupolvelle. Yhteenveto peruslinjoista*. Toim. Rooman neokatekumenaalinen keskus, 1976 (*pro manuscripto*).

⁵ JOHANNES PAAVALI II, Kirje. *Ogniquilvolta*, 30.08.1990: AAS 82 (1990) 1515.

⁶ PAPIEN KONGREGAATIO, *Katekesin yleisohje*, 223; vrt. can. 775 § 1 C.I.C.; 617 C.C.E.O.

⁷ Vrt. JOHANNES PAAVALI II, Kirje Kardinaali James Francis Stafford’lle, Maallikkojen Paavillisen Neuvoston puheenjohtajalle, 05.04.2001, L’Oss. Rom., 17-18.04.2001, s.4

Art. 4

[Varainhoito]

§ 1. Neokatekumenaalinen tie on katolisen kasvatuksen tie, joka toimii hiippakunnissa ilmaiseksi palvelleen, joten sillä ei ole omaa varallisuutta.

§ 2. Kun hiippakunnassa katsotaan tarpeelliseksi tukea taloudellisesti aloitteita ja toimintoja, jotka ovat hyödyllisiä Neokatekumenaalisen tien kautta toteutettavalle evankelioinnille, hiippakunnan Piispa arvioi, Tien Kansainvälisen vastuuryhmän aloitteesta, onko aiheellista muodostaa hiippakuntaan itsehallinnollinen säätiö. Tämä säätiö on juridinen henkilö omine sääntöineen, ja se tunnustetaan myös siviilioikeudellisesti. Sitä voidaan tukea Neokatekumenaalisen tien jäsenten ja myös yhtiöiden ja yksityisten lahjoituksilla.

§ 3. Yhteisöissä kerätään kolehteja eri tarpeisiin. Yhteisöjen vastuuhenkilöiden sekä Tien vastuuryhmien kaikilla tasoilla täytyy varmistaa, että nämä kolehdit hoidetaan vastuuntuntoisesti ja oikeutta noudattaen.

Otsikko II

Neokatekumenaatti eli kasteen jälkeinen katekumenaatti

Kappale I

Neokatekumenaatin peruselementit

Art. 5

[Vastaanottajat]

§ 1. Neokatekumenaatti on Piispojen palveluksessa oleva väline kastettujen aikuisten kristillisen initiaation jälleen löytämistä varten. Näissä aikuisissa voidaan erottaa seuraavia ryhmiä:⁸

1. kaukana Kirkosta olevat;
2. riittävää evankeliointia ja uskonopetusta vaille jääneet;
3. uskonsa syvenemistä ja kypsymistä haluavat;
4. niistä kristillisistä uskontokunnista tulevat, jotka eivät ole täydellisessä yhteydessä Katolisen kirkon kanssa.

§ 2. Papit ja sääntökuntalaiset, jotka haluavat Neokatekumenaatin kautta elävöittää kasteen lahjaa ja siten palvella sitä paremmin, osallistuvat Tiehen kunnioittaen omaa kutsumustaan ja karismaansa sekä suorittaen hiippakunnan Piispan tai, sääntökuntalaisten tapauksessa, sääntökuntalaisten Esimiehen heille antamia tehtäviä.⁹ Sääntökuntalaisille kysytään lisäksi oman Esimiehen lupa.

Art. 6

[Neokatekumenaatti toteutuu seurakunnassa]

§ 1. Koska Neokatekumenaatti on kristillisen initiaation jälleen löytäminen tie, se toteutuu säännönmukaisesti seurakunnassa, ”paikassa, jossa tavallisesti synnyttään ja

⁸ Vrt. PAPPIEN KONGREGAATIO, *Kateeesin yleisohje*, 172.

⁹ Vrt. JOHANNES PAAVALI II, *Esort ap. Vita consecrata*, 56.

kasvatetaan uskossa”,¹⁰ etuoikeutetussa paikassa, missä Kirkko, äiti ja opettaja, luo kastealtaassa Jumalan lapsia, kantaen heitä ”raskausaikana” uuteen elämään.¹¹

§ 2. Koska kristillisen initiaation pastoraalityö on seurakunnan elinehto,¹² on Kirkkoherra Neokatekumenaalisen tien¹³ toiminnan keskipisteessä. Hän hoitaa pastoraalisesti toisten pappien avustamana Tiehen osallistuvia.¹⁴

§ 3. Neokatekumenaalinen tie pyrkii edistämään jäsenissään kypsää yhteyttä seurakuntaan ja herättämään syvää yhteenkuuluvuutta ja yhteistyötä kaikkien uskovien ja muiden seurakuntayhteisön osapuolten kanssa.

Art. 7

[Neokatekumenaatti toteutuu pienessä yhteisössä]

§ 1. Seurakunnan sisällä Neokatekumenaatti eletään pienessä yhteisössä, jota nimitetään Neokatekumenaaliseksi yhteisöksi, koska aikuisten kristillisen initiaation täydellinen ja tavallinen muoto on yhteisöllinen.¹⁵

§ 2. Neokatekumenaalisen yhteisön malli on *Pyhä Nasaretin Perhe*, historiallinen paikka, jossa Jumalan Sana ihmiseksi tulleen aikuistuu kasvaen ”viisaudessa, iässä ja armossa”, Joosefin ja Marian alaisena¹⁶. Yhteisössä neokatekumeenit aikuistuvat uskossa kasvamalla nöyryydessä, yksinkertaisuudessa ja ylistyksessä Kirkon alaisuudessa.

Art. 8

[Alkukatekeesi, neokatekumenaalisen tien eteneminen, ”kolmijalka” ja katekistiryhmä]

§ 1. Neokatekumenaatti koostuu alkukatekeeseista (Kpl II) ja neokatekumenaalisesta tiestä, joka niveltyy kolmeen kristillisen initiaation vaiheeseen: esikatekumenaattiin, katekumenaattiin ja valintaan. Se on jaettu etappeihin – eri vaiheisiin, joiden merkinä on muutamia liturgisia viettoja (Kpl. IV).¹⁷

10 Vrt. PAPPIEN KONGREGAATIO, *Katekeesin yleisohje*, 257.

11 Vrt. *Ibidem*, 79 ja 257; *Katolisen kirkon katekismus*, 169 ja 507.

12 Vrt. PAPPIEN KONGREGAATIO, *Katekeesin yleisohje*, 91; vrt. myös 64: ”Initiaatiokatekeesi yhdistää näin lähetystoiminnan, joka kutsuu uskoon, ja pastoraalitoiminnan, joka ruokkii jatkuvasti kristillistä yhteisöä”. Se ei siis ole vaihtoehtoista vaan perustavanlaatuaista toimintaa... Ilman sitä ei lähetystoiminnalla olisi jatkuvuutta ja se olisi hedelmätöntä. Ilman sitä ei pastoraalitoiminnalla olisi juuria, ja se olisi pinnallista ja järjestymätöntä – jokainen myrsky sortaisi maahan koko rakennuksen.

13 Vrt. JUMALANPALVELUSKONGREGAATIO, *OICA*, 45; PAPPIEN KONGREGAATIO, *Katekeesin yleisohje*, 225.

14 Vrt. can. 519 *C.I.C.*: ”Kirkkoherra on seurakunnalle uskottu oma paimen. Hän toimittaa tuon yhteisön pastoraalityötä hiippakunnan Piispan alaisena, jonka kanssa hän on kutsuttu osallistumaan Kristuksen palvelutehtävään, täyttääkseen yhteisön palveluksessa opettamisen, pyhittämisen ja hallitsemisen virat, myös toisten pappien ja diakonien yhteistyöllä ja uskovien maallikoiden avustamana kirkkolain mukaisesti”; vrt. can. 281 *C.C.E.O.*

15 Vrt. *OICA*, 3; PAPPIEN KONGREGAATIO, *Katekeesin yleisohje*, 258. huom. 25 :”On tärkeää todeta, että Johannes Paavali II (kts. *Christifideles laici* 61) katsoo seurakuntien pienet yhteisöt seurakuntayhteyteen soveltuviksi eikä rinnakkaiseksi liikehdinnäksi, joka imee itseensä seurakunnan parhaat jäsenet: ”Muutamissa seurakunnissa taas...niissä olevat pienet yhteisöt voivat merkittävästi auttaa kristillistä kasvatusta tekemällä yhteyden kokemisen ja kirkollisen lähetystyön laaja-alaisemmiksi ja selkeämmiksi”.

16 Vrt. Luuk 22: 52.

17 Neokatekumenaatin lopullinen tarkoitus on saattaa ihmiset etappi etapilta, askel askeleelta ”ei ainoastaan kosketukseen vaan läheiseen yhteyteen Jeesuksen Kristuksen ” (PAPPIEN KONGREGAATIO, *Katekeesin yleisohje*, 80; vrt. *OICA*, 6), ”uskon perustajan ja täydelliseksi tekijän kanssa” (Hepr. 12: 2).

§ 2. Alkukatekeesi ja Neokatekumenaalinen tie perustuvat kristillisen elämän kolmeen peruselementtiin (”kolmijalkaan”), kuten Vatikaanin II Kirkolliskokous korostaa: Jumalan Sana, Liturgia ja Yhteisö (Kpl. III).

§ 3. Keskeisenä koko neokatekumenaatin etenemisessä on kerigman julistamisen, moraalisen elämänmuutoksen ja liturgian synteesi.¹⁸

§ 4. Neokatekumenaattia johtaa Kirkkoherran kanssa yhteistyössä ja hänen pastoraalisen vastuunsa alaisena katekistiryhmä (Otsikko V)¹⁹ art. 2:n mukaisesti.

§ 5. Mainittu ryhmä käynnistää alkukatekeesilla uskon syntymisen prosessin, jossa muodostuu yhteisöjä, ja se palaa säännöllisesti, yleensä kerran vuodessa, ohjaamaan neokatekumenaalisen tien eri vaiheita ja antamaan tarpeelliset ohjeet eri vaiheiden ja etappien etenemistä varten.

Kappale II *Alkukatekeesi*

Art. 9

[Kerigma ja liturgiset vietot]

Neokatekumenaatti alkaa seurakunnassa Kirkkoherran kutsusta kerigmaa julistavalla²⁰ alkukatekeesiksi kutsutulla katekeesilla, Ohjekirjan mukaisesti. Tämä toteutuu kahden kuukauden aikana viidentoista tapaamisen sarjassa ja päättyy kolme päivää kestävään yhteiselämään. Sanan, Liturgian ja Yhteisön kolmijalan, jolle kristillinen elämä perustuu, kokemiseksi alkukatekeesi jakautuu kolmeen osaan:

- 1° Kerigman julistaminen – hyvä sanoma Herramme Jeesuksen Kristuksen kuolemasta ja ylösnousemuksesta²¹, joka kutsuu kääntymykseen: ”Jumala katsoi hyväksi julistaa kerigman hulluutta ja näin pelastaa ne, jotka uskovat” (1 Kor. 1:21). Tämä ”pelastuksen sana”²² kutsuu kääntymykseen ja uskoon²³, näkemään oma syntisyys, vastaanottamaan Jumalan ilmainen anteeksianto ja rakkaus ja aloittamaan oman muuttumisen tie Kristuksessa, Pyhän Hengen voiman kautta. Kääntymyksen sinetöi katumuksen liturgian vietto, useiden henkilöiden ripittäytymisen riitin mukaan, jossa tunnustus ja synninpäästö tapahtuvat yksilökohtaisina. Tämä sakramentti, jota vietetään säännöllisin väliajoin, tukee yksilöiden ja yhteisön kääntymyksen tietä.
- 2° Kerigma, jonka Jumala on valmistanut pelastuksen historian kautta (Abraham, exodus jne.): Siinä annetaan hermeneuttiset avaimet Raamatun kuulemiseen ja ymmärtämiseen: Nähdä Jeesuksessa Kristuksessa Kirjoitusten täyttyminen ja asettaa oman elämän

---

18. Vrt. JOHANNES PAAVALI II, *Puhe Neokatekumenaalisen tien 350 kiertäville katekisteille*, *L' Oss. Rom.*, 18 01.1994: ”Teidän ansiotanne on ’kerigman’ julistamisen uudelleen löytäminen, joka kutsuu uskoon myös ’kaukana olevia’ toteuttamalla kasteenjälkeistä uskontietä *Ordo Initiationis Christianae Adulorum*:in ohjeiden mukaan, jotka on mainittu Katolisen Kirkon Katekismuksessa (vrt. n. 1231). Keskeistä tällaisen uskontien kulkemisessa on hedelmällinen synteesi julistuksen, moraalisen elämänmuutoksen ja liturgian välillä”.

19 Vrt. PAPIEN KONGREGAATIO, *Katekeesin yleisohje*, 156, 230-232; JOHANNES PAAVALI II, *Apost.keh. Catechesi Tradendae*, 55; IDEM, *Lett. enc. Redemptoris missio*, 71; can. 211 *C.I.C.*; 14 *C.C.E.O.*

20 Vrt. PAPIEN KONGREGAATIO, *Katekeesin yleisohje*, 62.

21 Vrt. Room. 16:25; Apt. 5:42; 8:35; 11:20; PAPIEN KONGREGAATIO, *Katekeesin yleisohje*, 102.

22 Ap. t.; 13:26.

23 Vrt. PAPIEN KONGREGAATIO, *Katekeesin yleisohje*, 53-55.

tapahtumat Sanan valon alle.²⁴ Tämä perehdyttäminen kirjoituksiin sinetöidään Sanan liturgiassa, jossa läsnä olijat vastaanottavat Raamatun Piispan kädestä takeeksi sen aidosta tulkinnasta, merkiksi siitä, että Äiti Kirkko siitä hetkestä alkaen viikoittain ravitsee heitä Tiellä tästä pöydästä, joka on katekeesin elävä lähde²⁵.

3. Kerigma sakramenteissa ja koinoniassa (= yhteys): Katekeesi huipentuu yhteiselämään, Eukaristian vietolla. Tämä vietto, valmistettuna otollisilla katekeeseilla, auttaa löytämään uudelleen Pääsiäisen kirkkauden, jota Vatikaanin II Kirkolliskokous on korostanut, ja kokemaan yhteyttä veljien kesken. Todellakaan ”ei ole mahdollista, että muodostuisi kristillinen yhteisö, jos sillä ei ole juurena ja kulmakivenä pyhän Eukaristian vietto, josta kaiken yhteisöhenkeen tähtäävän kasvatuksen on lähdettävä”.²⁶ Eukaristian vietto saattaa yhteisöä koko uskontiellä.

Art. 10

[Neokatekumenaalisen yhteisön syntyminen]

§ 1. Viimeisenä yhteiselämän päivänä julistetaan Vuorisaarnaa, kuvaa uudesta ihmisestä, ja neokatekumenaatin uskontie esitetään ikään kuin raskauden etenemisenä, Pyhän Neitsyt Marian kuvana.

§ 2. Alkukatekeesin Sanan julistamisen ja sakramenttien kautta, Pyhä Henki kutsuu eri ikäisiä ja erilaisen mentaliteetin, kulttuurin ja yhteiskunnallisen aseman omaavia miehiä ja naisia aloittamaan yhdessä kääntymyksen tien. Se perustuu ”vastaanotetun kasteen valtaviin ja suurenmoisten rikkauksien ja niiden tuoman vastuun”²⁷ enenevään löytämiseen, joka saa heissä aikaan asteittaista uskon ja kristillisen elämän kasvamista ja kypsymistä²⁸. Yhteiselämän lopussa niiden kesken, jotka ottavat vastaan kutsun kulkea tätä kasteenjälkeistä katekumenaattia, muodostetaan neokatekume-naalinen yhteisö.

§ 3. Neokatekumenaalinen yhteisö uskotaan Kirkkoherran ja hänen tehtävään valitsemansa papin pastoraaliseen hoitoon (vrt. art. 27). Lisäksi yhteisö valitsee äänestämällä maallikko-vastuuhenkilön ja muutamia varavastuuhenkilöitä, joiden valinnan Kirkkoherra ja katekistit vahvistavat.²⁹ He toimivat yhteistyössä Papin kanssa varmistaen, että yhteisö kulkee neokatekumenaalisella tiellä siten kuin *Säännöissä* ja *Ohjekirjassa* on määritelty, ja he huolehtivat myös käytännöllisestä järjestelystä.³⁰

§ 4. Alkukatekeesin päätyttyä katekistiryhmä selvittää yhteisöä johtavalle Papille ja vastuuryhmälle neokatekumenaalisen tien tyypilliset muodollisuudet, Sanan liturgian ja Eukaristian valmistamiseen ja kuukausittain pidettäviin yhteiselämän viettoihin. He osoittavat Raamatun teemat Sanan liturgian viettämistä varten.

24 Vrt. Psalmi; 119:105.

25 Vrt. JOHANNES PAAVALI II, Esort. Apost. *Catechesi Tradendae*, 27; PAPPIEN KONGREGAATIO, *Katekeesin yleisohje*, 94.

26 VATIKAANIN II KIRKOLLISKOKOUS, Decr. *Presbyterorum ordinis*, 6.

27 JOHANNES PAAVALI II, Esort. Apost. *Christifideles Laici*, 61; vrt. *OICA*, 295.

28 Vrt. *OICA*, 296.

29 Neokatekumenaalisen tien jokaisen etapin alussa *katekistiryhmä* tarkistaa *Ohjekirjan* mukaisesti, yhteisymmärryksessä Kirkkoherran ja yhteisön papin kanssa yhteisön vastuuhenkilön ja varavastuuhenkilöt.

30 Vrt. PAAVALI VI, Esort.apost. *Evangelii Nuntiandi*, 73.

Kappale III

Sana, liturgia ja yhteisö

Osa 1

Jumalan Sana

Art. 11

[Viikoittainen Sanan liturgia]

§ 1. Jokainen neokatekumenaalinen yhteisö viettää viikoittain Jumalan Sanan liturgiaa³¹ tavallisesti neljästä lukukappaleesta³² teemojen mukaan, jotka *Neokatekumenaalisen tien katekeesi-ohjekirjassa* on osoitettu kullekin etapille.

§ 2. Jumalan Sanan liturgian vietossa pappi pyytää ennen saarnaa niitä läsnä olevia, jotka haluavat, ilmaisemaan lyhyesti, mitä julistettu Sana on puhunut heidän elämälleen. Saarnassa, jolla on erityisasema Neokatekumenaatin opetuksessa,³³ pappi jatkaa Sanan julistusta³⁴ selittäen sitä Kirkon opetusviran³⁵ mukaisesti ja neokatekumeenien uskontien vaiheeseen ajankohtaiseksi tehden.

§ 3. Kunkin Sanan liturgian valmistavat huolellisesti yhteisön ryhmät vuorollaan, saaden apua papilta, milloin mahdollista. Ryhmä valitsee lukukappaleet³⁶ ja laulut,³⁷ valmistaa kehotukset ja järjestää salin ja liturgiset merkit hoitaen niitä arvokkaasti ja kauniisti.³⁸

§ 4. Tutkiakseen Raamattua ”Kirkon älyllä ja sydämellä”³⁹ neokatekumeenit käyttävät apuna ensisijaisesti Isien kirjoituksia, Kirkon opetusviranasiakirjoja, erityisesti *Katolisen Kirkon Katekismusta*, sekä hengellisten opettajien teoksia⁴⁰

Osa 2

Liturgia

Art. 12

[Pääsiäisen vigilia]

31 Vrt. *Caeremoniale Episcoporum*, n 226.

32 Yleensä ensimmäinen lukukappale otetaan Mooseksen kirjoista tai Vanhan testamentin historiallisista kirjoista, toinen profeettojen kirjoista tai muista Vanhan testamentin kirjoista, kolmas Apostolien teoista, apostolien kirjeistä tai Ilmestyskirjasta ja neljäs Evankeliumeista.

33 Vrt. *Katolisen Kirkon Katekismus*, 132.

34 Vrt. *Ibidem*, 1154.

35 Vrt. PAAVILLINEN RAAMATTUKOMISSIO, *Raamattun tulkinta Kirkossa*, III, B, 3, ”Piispojen avustajina pappien ensimmäinen tehtävä on Sanan julistaminen (vrt. *Presbyterorum ordinis*, 4). Heidät varustetaan erityisellä karismalla Raamattun tulkintaan, silloin kun he, välittäen Jumalan sanaa eikä omia henkilökohtaisia ajatuksiaan, soveltavat evankeliumin ikuista totuutta konkreettisiin elämäntilanteisiin (*ibidem*)”.

36 Tähän tarkoitukseen neokatekumeenit käyttävät joitakin apuvälineitä, esimerkiksi X. LÉON-DUFOUR’*n Raamattun teologisen sanakirjaa*, *Jerusalem Raamattun* rinnakkaisia viitteitä ja huomautuksia jne.

37 Neokatekumenaalisessa tiessä käytetään kokoelmaa Jumalan Sanasta sekä kristillisestä ja juutalaisesta liturgisesta perinteestä otettuja lauluja, jotka korostavat eri etapin ja läpikulkujen sisältöä.

38 Vrt. *Istitutio generalis Missalis Romani*, 288.

39 JOHANNES PAAVALI II, Esort. apost. *Catechesi Tradendae*, 27; vrt. PAPIEN KONGREGAATIO, *Katekeesin yleisohje*, 127.

40 Vrt. PAPIEN KONGREGAATIO, *Katekeesin yleisohje*, 128, 96.

§ 1. Kristillisen elämän kulmakivi ja lähde on Pyhän Kolmipäiväisen pääsiäisjuhlan aikaan (Kiirastorstaista Pääsiäis-päivään)⁴¹ näkyvästi eletävä ja vietettävä Pääsiäisen salaisuus, jonka loisto säteilee koko liturgisen vuoden valoa.⁴² Siksi se on Neokatekumenaatille kristillisen initiaation uudelleen löytymisen tukipiste.

§ 2. ”Pääsiäisen vigilia, kristillisen liturgian keskeisin tapahtuma, ja sen kastehengellisyys innoittavat koko katekeesia”.⁴³ Sen vuoksi neokatekumeenit johdatetaan uskontietä kulkiessaan asteittain⁴⁴ osallistumaan täydellisemmin kaikkeen siihen, mitä pyhä yö merkitsee, viettää ja aikaansaa.

§ 3. Tällä tavalla Neokatekumenaatti myötävaikuttaa siihen, että vähitellen muodostuu seurakuntalaisten juhkakansa, joka valmistaa ja viettää pyhänä yönä pääsiäisen vigiliaa kaikessa sen liturgisten ja sakramentaalisten elementtien ja merkkien rikkaudessa Kirkon tahdon mukaisesti.⁴⁵

Art. 13

[Eukaristia]

§ 1. Eukaristia on olennainen osa Neokatekumenaattia, kasteen jälkeisenä katekumenaattina, jota eletään pienessä yhteisössä.⁴⁶ Eukaristia todellakin tekee kristillisen initiaation täydelliseksi.⁴⁷

§ 2. Neokatekumeenit viettävät Eukaristiaa pienessä yhteisössä perehtyäkseen vähitellen täysin, tietoisesti ja aktiivisesti ottamaan osaa jumalallisiin salaisuuksiin⁴⁸, myös Kristuksen esimerkin mukaan, kun hän moninkertaistaessaan leivät asetti ihmiset istumaan ”viidenkymmenen hengen ryhmiin” (Luuk. 9:14). Tämä Tien yli kolmikymmenvuotisessa käytännössä vakiintunut tapa tuottaa paljon hedelmiä.⁴⁹

41 Vrt. *Messale Romano, Annunzio del giorno della Pasqua nella solennità dell'Epifania*: ”Koko liturgisen vuoden keskipiste on ristiinnaulitun, haudatun ja ylösnousseen Herran Kolmipäiväinen Pääsiäisjuhla”.

42 Vrt. *Katolisen Kirkon Katekismus*, 1168.

43 PAPIEN KONGREGAATIO, *Kateeesin yleisohje*, 91; vrt. *ibidem*: ”Kasteen katekumenaatti on kokonaan *Kristuksen pääsiäissalaisuuden* täyttämää”. Sen vuoksi ”koko initiaation täytyy ilmaista selvästi sen pääsiäisluonnetta”. (*OICA*, 8); vrt. *ibidem*, 59.

44 Myös nykyään monet neokatekumeenit tulevat maailmasta ja kirkon ulkopuolisista kokemuksista. He tarvitsevat asteittaista johdatusta sakramenteihin. Johannes Paavali II on määritellyt tämän esiopetuksen sakramenteihin ”sakramenttien laboratoriksi”, jossa kastetut, mutta ei vielä kypsät uskossa, voivat vähitellen löytää Pääsiäisen salaisuuden koko loistossaan (vrt. KAROL WOITYLA: *Jotta Kristus voi käyttää meitä*. *XX vuosisadan katekumenaatti, Znak*, Krakova, n. 34, 1952, sivut: 402-413).

45 JUMALANPALVELUSKONGREGAATIO, *Litt.circ. Paschalis sollemnitatis*, 39-42, 77-96.

46 Vrt. JOHANNES PAAVALI II, *Epist. Ogniqualvolta*, 30.08.1990, AAS 82 (1990) 1515: ”Juuri evankeliumin julistaminen, todistaminen pienissä yhteisöissä ja eukaristian viettäminen ryhmissä tekee mahdolliseksi, että sen jäsenet palvelevat Kirkon uudistamista (vrt. Tiedonanto koskien 'Neokatekumenaalisen tien' ryhmien liturgioita, *L'Oss.Rom.*, 24.12.1988)”. Edelleen J. P. II: *Puhe 350:lle Neokatekumenaalisen tien kiertäville katekisteille, L'Oss.Rom.*, 18.01.1994: ”Kaikki tämä toteutuu pienissä yhteisöissä, missä Jumalan Sanan mietiskely ja osallistuminen Eukaristiaan... muodostavat Kirkon eläviä soluja, uudistavat seurakuntaa kypsien kristittyjen kautta, jotka pystyvät todistamaan totuudesta aidosti eletyn uskon avulla (*Sanoma* Wieniin kokoontuneille Euroopan Piispoille 12.04.1993)”.

47 Vrt. *OICA*, 36, 368.

48 VATIKAANIN II KIRKOLLISKOKOUS, *cost. Sacrosanctum Concilium*, 48; PAPIEN KONGREGAATIO, *Kateeesin yleisohje*, 85; P. LEONE MAGNO, *Sermo 12, De passione*: ”Osallistumisemme Kristuksen ruumiiseen ja vereen ei tarkoita muuta, kuin että meistä tulee se mitä vastaanotamme: Pukeudumme kokonaisuudessaan, ruumiissa ja hengessä, häneen jossa olemme kuolleet, haudatut ja nousseet kuolleista”.

49 Tällä tavalla kohdataan aikamme ihmisten vaatimukset: Annetaan arvoa sunnuntaille, vältetään viikonlopun uupumus, nuoret vedetään pois lauantai-illan ”diskosta” ja huumeista; perheelle suodaan mahdollisuus olla sunnuntaisin yhdessä kodin sunnuntailiturgiassa, joka on otollinen hetki välittää usko lapsille. Uskossa kypsimmille veljille annetaan mahdollisuus auttaa ja elävöittää seurakunnan sunnuntaimessua. Mutta ennen kaikkea pienen yhteisön syvä osallistuminen pyhään Eukaristiaan piristää ja tukee moraalimuutosta, lukuisien pappiskutumusten ja sääntökuntalaisen ja lähetykselliseen elämään kutsumusten herättämistä.

§ 3. Ottaen huomioon myös ”erityiset opetukselliset ja pastoraaliset tarpeet, yksilöiden ja ryhmien paras ja varsinkin koko kristilliselle yhteisölle koituvat hedelmät”⁵⁰, pieni neokatekumenaalinen yhteisö⁵¹ viettää, hiippakunnan Piispan luvalla, sunnuntain Eukaristiaa^{V2} ensimmäisen sunnuntaivesperin jälkeen. Tämä Eukaristia on avoinna myös muille uskoville.

§ 4. Jokaisen Eukaristian vieton valmistavat neokatekumenaalisen yhteisön ryhmät vuorotellen, papin ohjaamina jos mahdollista. Ne valmistavat lyhyitä kehotuksia lukukappaleisiin, valitsevat laulut, varustavat leivän, viinin ja kukat ja huolehtivat liturgisten merkkien kauneudesta ja arvokkuudesta.

Art. 14

[Katumus, rukous, liturginen vuosi, hartauden harjoitus]

§ 1. ”Katumuksen sakramentti tukee mitä suurimmassa määrin kristillistä elämää”.⁵³ Kääntymyksen tiellään neokatekumeenit viettävät sitä toistuvasti useiden henkilöiden ripittäytymisen riitin mukaan, jossa tunnustus ja synninpäästö tapahtuvat yksilökohtaisina. Heitä kasvatetaan lisäksi omaksumaan vakituinen katumuksen sakramentin käyttö, yhden henkilön ripittäytymisen riitin mukaan.

§ 2. Neokatekumeenit perehdytetään vähitellen liturgiseen ja yksilölliseen rukoukseen.⁵⁴ Vanhempia opetetaan välittämään usko lapsille⁵⁵ perheessä vietettävässä sunnuntain laudeksessa.⁵⁶ Lapsia valmistetaan ensikommunioon ja konfirmaatioon seurakunnassa, ja kolmetoista vuotta täytettyään heitä kutsutaan aloittamaan Neokatekumenaalinen Tie.

§ 3. Kirkko perehdyttää neokatekumeenit aste asteelta liturgisen vuoden hengellisiin ja katekeettisiin rikkauksiin, joissa Kirkko ”viettää Kristuksen koko salaisuutta”.⁵⁷ Siksi katekistit pitävät valmistavan julistuksen ennen Adventtia, Paastoaikaa ja Pääsiäistä.

§ 4. Lisäksi neokatekumeenit opastetaan asteittain eukaristian kulttiin Messun ulkopuolella (adoraatio), yöpölvontaan, ruusukorukoukseen ja muihin katolisen tradition mukaisiin hartauden harjoituksiin.

Osa 3

50 JOHANNES PAAVALI II, Apost kirje *Dies Domini*, 36; vrt. JUMALANPALVELUSKONGREGAATIO, instr. *Actio Pastoralis de Missis pro caetibus particularibus*: ”Sielunpaimenia kehotetaan lämpimästi arvostamaan ja pohtimaan syvällisesti näiden liturgioiden hengellistä ja opetuksellista arvoa”.

51 Vrt. JOHANNES PAAVALI II, *Puhe 350.Ile Neokatekumenaalisen tien kiertäville katekisteille*, *L'Oss. Rom.*, 18.01.1994: ”Teidän nyt jo monivuotinen kokemuksenne ’Tiessä’ lienee varmasti näyttänyt teille, että Jumalan Sanan ja sunnuntain Eukaristian tukema pieni yhteisö kehittyi yhteyden työssijaksi”.

52 vrt. *Jumalanpalveluskongregaation tiedotus liturgian vietosta Neokatekumenaalisen tien ryhmässä*, *L'Oss. Rom.*, 24.12.1988: ”Tämä kongregaatio antaa (*Actio pastoralis*, nn. 6-11, soveltaen) mainituille ’Tien’ ryhmille luvan vastaanottaa ehtoollisen leivän ja viinin muodossa, kuitenkin aina happamattoman leivän, sekä siirtää ”ad experimentum” rauhan tervehdyksen yleisten esirukousten jälkeen. *Ecclesia de mysterion* ohjeen (vrt. art. 3, § 3) mukaisesti pappi voi, valmistakseen läsnä olevia paremmin vastaanottamaan saarna, antaa harkintansa mukaan joillekin läsnä olevista mahdollisuuden lyhyesti ilmaista, mitä julistettu Sana on sanonut heidän elämälleen.

53 VATIKAANIN II KIRKOLLISKOKOUS, Decr. *Christus Dominus*, 30; kts. cann. 718-736 *C.C.E.O.*

54 Vrt. art. 20. 1 ja 3

55 Vrt. PAPIEN KONGREGAATIO, *Katekeesin yleisohje*, 226-227, 255; cann. 774 § 2 *C.I.C.*, 618 *C.C.E.O.*

56 Vrt. *Institutio generalis de Liturgia Horarum*, 27.

57 *Normae universales de anno liturgico et de calendario*, 17; vrt. can 619 *C.C.E.O.*

Yhteisö

Art. 15

[Yhteisöllinen ulottuvuus ja yhteiselämä]

§ 1. Kasvatus yhteisölliseen elämään on yksi kristillisen initiaation perustehtävistä.⁵⁸ Neokatekumenaatti kasvattaa siihen asteittaisella ja jatkuvalla tavalla sopeuttaen katekumeenit pieneen yhteisöön, joka ylösnousseen Kristuksen ruumiina, on avattu seurakunnanyhteisön ja koko kirkon elämälle.

§ 2. Tämän kasvatuksen erityinen hetki on jokaisen neokatekumenaalisen yhteisön kuukausittain viettämä yhteiselämän päivä. Laudeksen vieton jälkeen siinä jaetaan toisten kanssa kokemuksia siitä, miten Jumalan armo toteutuu itse kunkin elämässä ja ilmaistaan mahdollisia vaikeuksia, kuitenkin kunnioittaen henkilöiden omantunnonvapautta. Tämä auttaa keskinäiseen tuntemiseen ja valaisemiseen ja rohkaisemaan toinen toistaan, kun nähdään Jumalan toimivan jokaisen elämässä.

§ 3. Yhteisö auttaa neokatekumeeneja oivaltamaan, että he tarvitsevat kääntymystä ja kypsymistä uskossa. Erilaisuus, viat ja heikkoudet tuovat ilmi kyvyttömyyden rakastaa toista sellaisena kuin tämä on. Ne tuhoavat väärät ihanteet yhteisöä ja auttavat kokemaan, että yhteys (*koinonia*) on Pyhän Hengen aikaansaamaa.⁵⁹

Art. 16

[Koinonian kokemus ja yhteisön hedelmät]

§ 1. Sen verran kuin neokatekumeenit kasvavat uskossa, alkavat tulla esille *koinonian* merkit: ei arvostella, ei tehdä pahantekijälle vastarintaa, anteeksianto ja rakkaus vihamiehiä kohtaan.⁶⁰ Koinonia näkyy myös puutteessa olevien auttamisena, huolenpitona sairaista, kärsivistä ja vanhuksista sekä lähetystyössä olevien tukemisena mahdollisuuksien mukaan, niin kuin *Ohjekirjassa* on neuvottu. Neokatekumeeneissa muotoutuu asteittain yhä syvempi yhteyden ja keskinäisen auttamisen henki.

§ 2. Neokatekumenaatti muodostaa näin vähitellen seurakuntaan yhteisöjen joukon, jotka osoittavat ristin tasolla⁶¹ olevaa rakkautta sekä täydellisen ykseyden merkkejä.⁶² Nämä merkit kutsuvat Kirkosta vieraantuneita ihmisiä uskoon ja valmistavat ei-kristittyjä ottamaan vastaan evankeliumin ilmoituksen.

§ 3. Neokatekumenaalista Tietä tarjotaan siis seurakunnalle välineeksi, joka auttaa yhä enemmän toteuttamaan kirkollista lähetystehtävää: olla maailman suolana, valona ja hiivana⁶³, ja loistaa ihmisten edessä ylösnousseen Jeesuksen Kristuksen näkyvänä ruumiina,⁶⁴ joka on yleismaailmallinen pelastuksen sakramentti.⁶⁵

58 Vrt. PAPPIEN KONGREGAATIO, *Katekeesin yleisohje*, 86.

59 Vrt. *Ibidem*, 253: ”Kristillisessä yhteisössä toteutuu historiallisesti yhteyden (*koinonia*) lahja, joka on Hengen hedelmää”.

60 Vrt. Luuk.6: 27-37; Matt. 5: 38-48.

61 Vrt. Joh. 13: 34-35: ”Minä annan teille uuden käskyn: rakastakaa toisianne! Niin kuin minä olen rakastanut teitä, rakastakaa tekin toinen toistanne. Kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos te rakastatte toisianne”.

62 Vrt. Joh. 17:21: ”Niin kuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa. Niin tulee heidänkin olla yhtä meidän kanssamme, jotta maailma uskoisi sinun lähettäneen minut”.

63 Vrt. Matt. 5: 13-16; 13:33

64 Vrt. VATIKAANIN II KIRKOLLISKOKOUS, Cost. dogm. *Lumen Gentium*, 7-8.

65 Vrt. IDEM, Cost. dogm. *Lumen Gentium*, 48; IDEM, Cost. past. *Gaudium et Spes*, 45.

Art. 17

[Lähetystyön initiaatio]

§ 1. ”Katekeesi valmistaa kristittyä elämään yhteisössä ja osallistumaan aktiivisesti Kirkon elämään ja lähetystyöhön”⁶⁶. Neokatekumeenit perehtyvät ”olemaan yhteiskunnassa esillä kristittyinä”⁶⁷ ja ”tekemään yhteistyötä kirkon eri palvelutehtävissä itse kunkin kutsumuksen mukaisesti”⁶⁸.

§ 2. Neokatekumeenit ovat ”aktiivisesti mukana evankelioinnissa ja Kirkon rakentamisessa”⁶⁹, ennen kaikkea olemalla se mitä ovat.⁷⁰ Heidän pyrkimyksensä elää aidosti kristillistä kutsumusta on muille tehokas todistus ja kimmoke löytää uudelleen kristilliset arvot, jotka muutoin voisivat pysyä melkein kätkeytyinä.

§ 3. Kuljettuaan Tiellä määrätyn ajan⁷¹ kukin neokate-kumenaalinen yhteisö valitsee äänestämällä muutamia veljiä, jotka toimivat katekisteina. Jos he ottavat vastaan tämän tehtävän ja Kirkkoherra ja yhteisöä johtavat katekistit hyväksyvät, nämä veljet muodostavat yhteisön papin ja vastuuhenkilön kanssa katekistiryhmän, joka evankelioi ja ohjaa uusia yhteisöjä omassa ja muissa seurakunnissa tai hiippakunnissa,⁷² joihin asianomaiset Kirkkoherrat tai Piispat pyytävät sitä.

§ 4. Neokatekumeenit auttavat seurakunnan ja hiippakunnan lähetys- ja pastoraalityössä. Sen mukaan, miten kypsä on heidän uskonsa, halukkaat tarjoavat omaa työpanostaan jo ennen ”*Redditio symbolia*”⁷³, ja sen jälkeen neokatekumeenit osallistuvat kristillisen initiaation olennaisena osana kirkollisiin eri palvelutehtäviin itse kunkin kutsumuksen mukaan.

Art. 18

[Pappiskutsumuksen initiaatio]

§ 1. Neokatekumenaalinen tie, kuten jokainen todellinen uskon tie, on myös ”keino, joka herättää kutsumuksia papputeen ja vihkiytymiseen Jumalalle apostolisen ja sääntökuntaelämän eri muodoissa ja sytyttää joidenkin sydämissä erityisen lähetyskutsun”⁷⁴.

§ 2. Neokatekumenaalinen Tie tarjoutuu Piispojen palvelukseen myös pappiskandidaattien kristillisen koulutuksen välineeksi.

§ 3. Hiippakuntien Piispat perustavat yhdessä Tien Kansain-välisen vastuuryhmän kanssa hiippakunnallisia ”Redemptoris Mater” –lähetysseminaareja. Voimassa olevat normit pappien koulutusta ja inkardinaatiota varten⁷⁵ ja omat säännöt, *Ratio fundamentalis institutionis sacerdotalis*:n⁷⁶ toteuttamiseksi, ohjaavat seminaareja. Näissä seminaareissa Pappiskandidaatit löytävät pappiskoulutuksen ominaisen ja perustavan elementin

66 Vrt. PAPPIEN KONGREGAATIO, *Katekeesin yleisohje*, 86.

67 *Ibidem*

68 *Ibidem*; vrt. cann. 210 C.I.C., 13 C.C.E.O.

69 OICA, 19,4.

70 Vrt. PAAVALI VI, *Udienza Generale*, 8.05.1974, in *Notitiae*, 95-96 [1974], 230: ”Tämä päämäärä, samalla kun se teille on aito tapa elää kristityn kutsumusta, on toisille myös tehokas todistus. – Te teette lähetystyötä vain olemalla se mitä olette. – Te olette virike löytää ja elvyttää todelliset, aidot ja vaikuttavat kristilliset arvot, jotka muuten voisivat jäädä ikään kuin piilotetuiksi, rauhoitetuiksi ja laimennetuiksi tavallisessa arkielämässä.”

71 Tavallisesti toisen tutkinnan jälkeen, jolla aloitetaan kasteen jälkeinen katekumenaatti.

72 PAPPIEN KONGREGAATIO, *Katekeesin yleisohje*, 268.

73 Vrt. art. 20, 2.

74 PAPPIEN KONGREGAATIO, *Katekeesin yleisohje*, 86.

75 Vrt. cann. 232-272 C.I.C. ja 331-366 C.C.E.O.

76 Vrt. KATOLISEN OPETUKSEN KONGREGAATIO, *Ratio fundamentalis institutionis sacerdotalis*, 19 03 1985, nn. 20-101.

Neokatekumenaaliseen tiehen osallistumisessa. Samanaikaisesti heidät valmistetaan ”aitoon pappisvalintaan palvellakseen koko Jumalan kansaa pappien veljellisessä yhteydessä”.⁷⁷

§ 4. Hiippakunnan Piispan tehtävä on nimittää, Tien Kansainvälisen vastuuryhmän esityksen pohjalta, hiippakunnallisen ”Redemptoris Mater” Lähetysseminaarin Rehtori ja muut esimiehet ja opettajat. Rehtori, Piispan nimissä ja läheisessä yhteistyössä hänen kanssaan, pitää huolta pappiskandidaattien opiskelusta ja etenemisestä ja tarkistaa kandidaattien kelpoisuuden tulla papeiksi.

Kappale IV

Neokatekumenaalisen tien kulku: vaiheet, etapit ja siirtymiset

Art. 19

[1. vaihe: kasteen jälkeinen esikatekumenaatti]

§ 1. Neokatekumenaatin ensimmäinen vaihe on *kasteen jälkeinen esikatekumenaatti*, joka on ”*kenosi:n*”⁷⁸ aikaa, sillä siinä vaiheessa opitaan kulkemaan *nöyryydessä*⁷⁹. Se on jaettu kahteen etappiin:

1. Ensimmäinen etappi, alkukatekeesista kasteenjälkeiseen katekumenaattiin siirtymistä edeltävään ensimmäiseen tutkintaan asti, kestää noin kaksi vuotta. Siinä neokatekumeenit oppivat raamatullisen kielenkäytön viettämällä viikoittain Jumalan Sanan liturgiaa helppojen aiheiden pohjalta, jotka ovat läsnä koko Raamatussa, kuten vesi, kallio, karitsa jne. *Jumalan Sana, Eukaristia ja Yhteisö* auttavat vähitellen neokatekumeeneja luopumaan vääristä käsityksistä, joita heillä on itsestään ja Jumalasta. Näin he laskeutuvat alas näkemään oman todellisuutensa syntyisinä, jotka tarvitsevat kääntymystä, ja löytävät heitä armahtavan ja rakastavan Kristuksen ilmaisen rakkauden.

Kasteenjälkeiseen katekumenaattiin siirtymistä edeltävän *ensimmäisen tutkinnan* päätösliturgiassa neokatekumeenit pyytävät, nimensä kirjoitettuaan, Kirkkoa auttamaan heitä uskoon kypsymisessä, jotta he voisivat tehdä ikuisen elämän tekoja.⁸⁰ He saavat Kristuksen kunniakkaan ristin merkin, joka valaisee ristin pelastavaa roolia jokaisen ihmisen elämässä.

2. Yhtä kauan kestävässä toisessa etapissa neokatekumeenit viettävät pelastuksen historian suuria etappeja: Abraham, exodus, autiomaa, luvattu maa jne. Heille annetaan aika, koetellakseen itseään, onko heillä rehellinen aikomus seurata Jeesusta Kristusta⁸¹, hänen Sanansa ”te ette voi palvella sekä Jumalaa että rahaa” (Matt. 6: 24) valossa.

Kasteenjälkeiseen katekumenaattiin siirtymistä edeltävän *toisen tutkinnan* päätösliturgiassa neokatekumeenit ilmaisevat uudelleen Kirkon edessä luopumisensa paholaisesta ja tahtonsa palvella vain Jumalaa. Sen jälkeen he tutkivat ja viettävät Raamatun päähenkilöitä: Aatami, Eeva, Kain, Abel, Nooa jne., Kristuksen valossa.

77 JOHANNES PAAVALI II, Esort. apost. *Pastores dabo vobis*, n. 68.

78 Vrt. Fil. 2: 7

79 Vrt. Mii. 6: 8

80 Vrt. 1 John. 3: 14-15; Ef. 2: 10.

81 Vrt. Luuk. 14: 25-33.

§ 2. Tutkinat auttavat neokatekumeeneja kääntymyksensä tiellä, kunnioittaen heidän omatuntoaan ja sisintään (*forum internum*), kirkon sääntöjen,⁸² OICA:n ja *Neokatekumenaalisen tien katekeesiohjekirjan* mukaisesti.

Art. 20

[2. vaihe: kasteen jälkeinen katekumenaatti]

Neokatekumenaatin toinen vaihe on *kasteen jälkeinen katekumenaatti*, joka on hengellisen taistelun aikaa⁸³ uuden ihmisen sisäisen yksinkertaisuuden saavuttamiseksi. Uusi ihminen rakastaa Jumalaa ainoana Herranaan koko sydämellään, koko mielellään ja kaikilla voimillaan ja lähimmäistään kuten itseään.⁸⁴ Jumalan Sanan, Eukaristian ja yhteisön tukemina neokatekumeenit harjaantuvat taistelussa paholaisen kiusauksia vastaan, joita ovat varmuuksien etsintä, Ristin skandaali ja maailman epäjumalien viettelys.⁸⁵ Kirkko auttaa neokatekumeeneja varustaen heidät tarpeellisilla aseilla kolmessa etapissa:

1. ”Kristityn hengellistä taistelua uudessa elämässä ei voi erottaa rukoustaistelusta”⁸⁶, joka vie läheiseen yhteyteen Jumalan kanssa. Kirkko toteuttaa neokatekumeenien ensimmäisen initiaation kohti liturgista ja henkilökohtaista, myös yöllistä, rukousta⁸⁷. Tämä huipentuu Evankeliumin katekeeseihin rukouksesta ja *Hetkipalvelus*-kirjan *luovutuksen* viettoon. Siitä alkaen katekumeenit aloittavat päivän rukoillen yksityisesti laudeksen ja Sanan rukoushetken sekä oppivat viettämään aikaa hiljaisessa ja sydäimestä lähtevässä rukouksessa. Tutkiskellen psalmeja pienissä ryhmissä neokatekumeenit perehdytetään ”*lectio divina:n*” tai ”*scrutatio scripturae:n*”⁸⁸ säännölliseen käyttöön, ”jossa Jumalan Sanaa luetaan ja mietiskellään, niin että se muuttuu rukoukseksi”.⁸⁹ Todellakin ”tietämättömyys Kirjoituksista on tietämättömyyttä Kristuksesta”.⁹⁰
2. Kirkko luovuttaa neokatekumeeneille Uskontunnustuksen (*Traditio Symboli*), ”uskon ja kirjoitusten tiivistelmän”⁹¹, ja lähettää heidät julistamaan siitä kaksittain seurakunnan koteihin. Neokatekumeenit tutkivat ja viettävät kohta kohdalta Apostolista uskontunnustusta ja palauttavat sen takaisin Kirkolle (*Redditio Symboli*), tunnustaen uskonsa ja julistaen juhlallisesti Uskontunnustuksen Paastoaikana kirkossa uskovien edessä.
3. Kirkko toimeenpanee neokatekumeenien toisen initiaation kohti liturgista ja mietiskelevää rukousta, joka huipentuu Herran rukouksen katekeeseihin sekä viettoon, jossa luovutetaan ”*Isä meidän*”, ”koko Evankeliumin yhteenveto”.⁹² Siitä lähtien he

82 Vrt. cann. 220 C.I.C. ja 23 C.C.E.O.

83 Vrt. OICA, 20: ”Katekumenaatin kesto riippuu Jumalan armosta ja lisäksi erilaisista olosuhteista ...Mitään ei siis voi päättää etukäteen varmana asiana.”

84 Vrt. Mark. 12: 30-31; 5.Moos. 6: 4-5.

85 Vrt. Matt. 4: 1-11.

86 *Katolisen kirkon katekismus*, 2725; vrt. IDÄN KIRKKOJEN KONGREGAATIO, *Ohje Idän kirkkojen Kanonisen lain liturgisten määräysten soveltamisesta*. (06.01.1996), nn. 95-99

87 Vrt. *Institutio generalis de Liturgia Horarum*, 10, 57-58, 72.

88 Vrt. Joh. 5: 39.

89 *Katolisen Kirkon Katekismus*, 1177; vrt. PAAVILLINEN RAAMATTUKOMISSIO, *Raamatun tulkinta Kirkossa*, IV, C, 2.

90 P. HIERONYMUS, *Comm. in Is.*, Prol; vrt. VATIKAANIN II KIRKOLLISKOKOUS, *Cost dogm. Dei Verbum*, 25; *Katolisen Kirkon Katekismus*, 133

91 PAPIEN KONGREGAATIO, *Katekeesin yleisohje*

92 *Ibidem*: vrt. *Katolisen kirkon katekismus*, 2761.

alkavat Adventti- ja Paastoaikoina viettää yhteisönä laudesta ja Sanan rukoushetkeä seurakunnassa ennen työhön menoa viettäen hetken myös mietiskelyrukouksessa.

Neokatekumeenit perehdytetään siihen, että heistä tulee pieniä⁹³ ja että he elävät lasten tavoin Jumalan isälliseen huomaan jättäytyneinä, Marian ja Kirkon äidillisessä suojeluksessa sekä uskollisina Pietarin seuraajalle ja Piispalle. Siksi neokatekumeenit menevät ennen ”Isä Meidän” rukouksen luovutusta pyhiinvaellukselle johonkin Marian pyhäkköön ottaakseen vastaan Neitsyt Marian äitinä,⁹⁴ tunnustavat uskonsa P. Pietarin haudalla ja tekevät uskollisuuden osoituksen Paaville.

Tässä etapissa neokatekumeenit tutkivat systemaattisesti ”Isä Meidän” -rukouksen yksittäisiä pyyntöjä sekä teemoja Neitsyt Mariasta: Kirkon äiti, Uusi Eeva, Liiton arkki, kristityn kuva jne.

Art. 21

[3. vaihe: valinnan jälleen löytäminen]

§ 1. Neokatekumenaatin kolmas vaihe on *valinnan jälleen löytäminen*, ”koko katekumenaatin kulmakivi”.⁹⁵ Se on valaistuksen aikaa, jolloin Kirkko opettaa katekumeeneja kulkemaan *ylistyksessä*, ”tulvillaan uskon valoa”,⁹⁶ eli näkemään ja toteuttamaan Jumalan tahtoa historiassa ja muuttamaan elämänsä *pyhyden liturgiaksi*. He tutkivat ja viettävät Vuorisaarnan yksittäisiä tekstejä.

§ 2. Osoitettuaan tekojen kautta, että heissä heikkoudestaan huolimatta alkaa toteutua Vuorisaarnan kuvaama uusi ihminen, joka Jeesuksen Kristuksen jälkiä⁹⁷ seuraten ei tee pahantekijälle vastarintaa ja rakastaa vihamiestä,⁹⁸ neokatekumeenit *uudistavat juhlallisesti kastelupaukset Pääsiäisen vigiliassa* Piispan johdolla. Tässä liturgiassa he pukeutuvat valkoisiin vaatteisiin kasteensa muistoksi.

§ 3. Sen jälkeen he viettävät juhlallisesti Eukaristiaa Pääsiäisajan jokaisena viitenäkymmenenä päivänä ja tekevät pyhiinvaellusmatkan Pyhään maahan merkinä häistä Herran kanssa. He kulkevat paikoissa, joissa Kristus on toteuttanut sen, mitä he ovat eläneet koko neokatekumenaalisen tien ajan.

§ 4. Valinnan jälkeen päättyy kasteen jälkeinen neokatekumenaatti.

---

93 Vrt. Matt. 18:4.

94 Vrt. Joh. 19: 26.27.

95 OICA, 23

96 *Ibidem*, 24.

97 Vrt. 1.Piet. 2: 21.

98 Vrt. Matt. 6: 39-45.

Otsikko III

Jatkuva kasvaminen uskoon: uudistumisen tie seurakunnassa

Art. 22

[Jatkuva kasvaminen pienessä yhteisössä]

§ 1. Päätettyään kristillisen initiaation jälleen löytämisen tien neokatekumenaalinen yhteisö aloittaa jatkuvan uskoon kasvamisen ajan jatkaen viikoittaisia Jumalan Sanan ja sunnuntain Eukaristian viettoja veljellisessä yhteydessä. Samalla he osallistuvat aktiivisesti seurakunnan pastoraalitoimintaan antaakseen rakkauden⁹⁹ ja ykseyden¹⁰⁰ merkkejä, jotka kutsuvat nykyajan ihmistä uskoon:

”Jatkuva kasvaminen uskoon ei – *Katekeesin Yleisohjeen* mukaan – ole tarkoitettu vain jokaiselle kristitylle auttamaan matkalla pyhyyttä kohti, vaan myös kristilliselle yhteisölle sinänsä, jotta se kypsyisi sekä sisäisessä elämässään rakkauteen Jumalaa ja veljiä kohtaan, että avautumaan maailmaan suuntautuvana lähetysyhteisönä. Jeesuksen tahto ja rukous Isälle ovat loputonta pyyntöä: ”Minä rukoilen, että he kaikki olisivat yhtä, niin kuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa. Niin tulee heidänkin olla yhtä meidän kanssamme, jotta maailma uskoisi sinun lähettäneen minut” (Joh. 17: 21).

Jotta *yhteisössä* lähestyttäisiin vähitellen tätä ihannetta, tarvitaan suurta uskollisuutta Pyhän Hengen työlle, jatkuvaa ravitsemista *Herran Ruumiilla ja Verellä* sekä alinomaista kasvamista uskossa *Jumalan Sanaa* kuunnellen.¹⁰¹

§ 2. Neokatekumenaalinen tie palvelee siten Piispoja keinona toteuttaa jatkuvaa uskon kasvatusta, johon Kirkko kehottaa: *Katekeesin yleisohjeen* mukaan kristillinen initiaatio ”ei ole päätepiste jatkuvassa kääntymyksessä. Kasteuskon tunnustaminen on perustuksena hengelliselle rakennukselle, joka on tarkoitettu kasvamaan”.¹⁰² ”Jeesuksen Kristuksen seuraaminen aloittaa itse asiassa jatkuvan kääntymyksen prosessin, joka kestää koko elämän ajan”.¹⁰³

Art. 23

[Uudistumisen tie seurakunnassa]

§ 1. Tällä tavalla Neokatekumenaalinen tie osallistuu seurakunnan uudistumiseen. Kirkon opetusvirka toivoo edistettävän ”uusien muotojen ja uusien rakenteiden”, jotta vältettäisiin nimettömyyttä ja yhdenmukaistamista,¹⁰⁴ ja ajateltavan ”seurakuntaa sellaisten yhteisöiden yhteisönä”,¹⁰⁵ jotka ”hajauttavat ja tuovat esille seurakuntayhteisöä”.¹⁰⁶

---

99 Vrt. Joh. 13: 34-35.

100 Vrt. Joh. 17: 21.

101 PAPPIEN KONGREGAATIO, *Katekeesin yleisohje*, 70 (kursivointi on toimituksen tekemä).

102 *Ibidem*, 56

103 *Ibidem*, Vrt. myös 69-72

104. JOHANNES PAAVALI II, *Puhe katolisten piispojen konferenssissa Ontariossa*, L'Oss. Rom., 05.05.1999: ”Ei ole syytä sallia kaupungeissa vallitsevan nimettömyyden tunkeutua eukaristisiin yhteisöihimme. On löydettävä uusia menetelmiä ja rakenteita muodostamaan siltoja henkilöiden välille, niin että todella kävisi toteen se vastavuoroisen saamisen ja läheisyyden kokemus, johon kristillinen veljeys kutsuu. Saattaa olla, että tämä kokemus ja siihen liittyvä katekeesi toteutuvat paremmin pienemmissä yhteisöissä, kuten Postsynodaalisessa kehotuksessa täsmennetään: ”Tie seurakuntien uudistamiseen, joka on erityisen kiireellistä suurten kaupunkien seurakunnissa, voi ehkä olla se, että ajatellaan seurakuntaa yhteisöiden yhteisönä” (*Ecclesia in America*, 41)”.

§ 2. Katekistiryhmä, joka on ohjannut yhteisöä neokatekumenaalisen tien aikana katekummien tapaan,¹⁰⁷ on aina käytettävissä evankelioinnin ja jatkuvan kasvatuksen tarpeisiin.

Otsikko IV ***Kasteen katekumenaatti***

Art. 24

[Katekumeenit]

§ 1. Neokatekumenaalinen tie on piispoja palveleva väline myös ei-kastettujen initiaatioissa.

§ 2. Niille, joiden täytyy kirkonlain mukaan suorittaa katekumenaatti,¹⁰⁸ alkukatekeesiin ja neokatekumenaalisen tien alkuvaiheeseen osallistuminen – kunkin oman tilanteen mukaan – takaa sen, että *O.I.C.A.*:n määräykset toteutuvat asianmukaisesti. Erityisesti:

1. Katekumeenien kristillinen initiaatio tapahtuu ”yhteisössä, jossa uskovat mietiskellessään yhdessä katekumeenien kanssa pääsiäissalaisuuden tärkeyttä ja uudistaessaan omaa kääntymystään, rohkaisevat omalla esimerkillään katekumeeneja runsaammin ottamaan vastaan Pyhän Hengen lahjat”.¹⁰⁹
2. ”Paikalliskirkon edustaman Jumalan kansan täytyy olla aina vakuuttunut ja osoittaa konkreettisesti, että aikuisten initiaatio on sen tehtävä ja kaikkien kastettujen velvollisuus... Kristuksen jokaisen opetuslapsen... täytyy siis auttaa kandidaatteja ja katekumeeneja koko initiaation ajan esikatekumenaatista katekumenaattiin ja valinnan aikaan asti”.¹¹⁰
3. ”Ei saa laiminlyödä tuota evankelioinnin aikaa...”, josta ”alkaa usko ja kääntymys”, ei myöskään ”esikatekumenaatin aikaa”, joka on tarpeellinen, ”jotta kypsyisi vakava halu seurata Kristusta ja pyytää kastetta”.¹¹¹
4. Ennen kuin ehdokkaat pääsevät katekumenaattiin, on tarpeen, että he ”jo olisivat alkaneet tuntea katumusta, rukoilla Jumalaa ja kokea yhteyttä ja kristillistä hengellisyyttä”.¹¹²
5. ”Katekumeenit, joita Äiti Kirkko ympäröi hellyydellä ja huolenpidolla, niin kuin he jo olisivat sen lapsia ja siihen liitettyjä, kuuluvat Kristuksen perheeseen. Saavathan he Kirkolta Jumalan Sanan ravintoa, ja liturgian antama apu tukee heitä”.¹¹³ ”Heitä varten

---

JOHANNES PAAVALI II, *Santa Maria Goretti:n seurakunnalle*, 31.01.1988, *L'Oss. Rom.*, 1-2 02.1988: ”Yksi muoto, uskoisin, on uudistaa seurakuntaa neokatekumenaalisen kokemuksen pohjalta... Se on hyvin samansuuntainen seurakunnan luonteen kanssa sinänsä”.

JOHANNES PAAVALI II, *Sanoma* Wieniin kokoontuneille Euroopan piispoille, 12.04.1993: ”[Tällaiset yhteisöt] muodostavat Kirkon eläviä soluja uudistaen seurakunnan elämää kypsien kristittyjen kautta, jotka pystyvät todistamaan totuudesta aidosti eletyn uskon avulla”.

105 JOHANNES PAAVALI II, *Esort. apost. Ecclesia in America*, no 41: ”Tie seurakunnan uudistamiseen, joka on erityisen kiireellistä suurten kaupunkien seurakunnissa, voi ehkä olla se, että ajatellaan seurakuntaa yhteisöjen yhteisönä”.

106 JOHANNES PAAVALI II, *Esort. apost. Redemptoris missio*, 51.

107 Vrt. cann. 872, 892 *C.I.C.*; 684, 685 *C.C.E.O.*

108 Vrt. cann. 206, 788, 852 § 1, 865 § 1, 1183 § *C.I.C.*; 9, 30, 587, 588 *C.C.E.O.*

109 *OICA*, 4.

110 *Ibidem*, 41.

111 *Ibidem*, 9-11.

112 *Ibidem*, 15.

113 *Ibidem*, 18; vrt. can 206 *C.I.C.*; 9 *C.C.E.O.*

valmistetaan sopivia Jumalan Sanan liturgioita, voivatpa he jo osallistua uskovien kanssa Sanan liturgiaan valmistautuakseen paremmin tulevaan Eukaristiaan”.¹¹⁴

6. ”Kun he osallistuvat uskovien kokoontumiseen, heidät täytyy hyvästellä ystävällisesti ennen eukaristian vieton alkamista”.¹¹⁵ Tämä tapahtuu Neokatekumenaalisessa tiessä erityisellä siunauksella¹¹⁶, minkä jälkeen he vastaanottavat *Katolisen Kirkon Katekismuksen* mukaan valmistetun ”sopivan katekeesin”, joka ”auttaa katekumeeneja ei ainoastaan tutustumaan dogmeihin ja määräyksiin, vaan myös tuntemaan syvällisesti pelastuksen salaisuutta”.¹¹⁷
7. ”Katekumeenit oppikoot myös tekemään aktiivisesti yhteistyötä evankelioinnissa ja Kirkon rakentamisessa”.¹¹⁸

§ 3. Kasteeseen valmistautumisen viemiseksi päätökseen ja sen viettämiseksi Pääsiäisyönä on hyvä odottaa toisen etapin loppumista noin neljän vuoden kuluttua. Kirkkoherra päättää siitä yhdessä katekistiryhmän kanssa.

Art. 25

[Käännynmäiset]

§ 1. Valmistusajan päätyttyä, yhteisymmärryksessä Kirkkoherran kanssa ja asiaankuuluvalla ilmoituksella hiippakunnan Piispalle,¹¹⁹ katekumeenit saavat kristillisen initiaation sakramentit (Kaste, Konfirmaatio ja Eukaristia)¹²⁰, ja niin heidät otetaan täydellisesti Kirkon yhteyteen.

§ 2. Jotka haluavat, voivat edelleen osallistua sen neokatekumenaalisen yhteisön elämään, jonka kanssa he ovat kulkeneet tähän asti katekumeeneina, jatkaen Neokatekumenaalisen tien kahdessa seuraavassa vaiheessa. ”Yhteisö yhdessä uusien uskovien kanssa kulkee eteenpäin, mietiskelee evankeliumia, osallistuu Eukaristiaan ja harjoittaa lähimmäisenrakkautta oivaltaen yhä paremmin Pääsiäisen mysteerin syvällisyyttä ja soveltaen sitä yhä enemmän käytäntöön elämässään”.¹²¹ Tämä on kallisarvoinen apu käännynmäisille kristillisen elämän ensimmäisten vuosien vaikeuksien voittamiseksi.

Otsikko V

Katekeesipalvelun muodot

Art. 26

[Hiippakunnan piispa]

Hiippakunnan Piispalle, joka vastaa initiaatiosta, koulutuksesta ja kristillisestä elämästä paikalliskirkossa,¹²² kuuluu:

---

114 *OICA*, 19, 3.

115 *Ibidem*.

116 Vrt. *Ibidem*, 119-124.

117 *Ibidem*, 19,1.

118 *Ibidem*, 19,4

119 Vrt. can. 863 *C.I.C.*

120 Vrt. can. 866 *C.I.C.*; 695, 697 *C.C.E.O.*

121 *O.I.C.A.*, 37.

122 Vrt. PAPIEN KONGREGAATIO, *Katekeesin yleisohje*, 222-223; *O.I.C.A.* ,yleinen johdanto, 12; johdanto, 44, 66.

1. antaa lupa Neokatekumenaalisen tien toteuttamiselle hiippakunnassa;
2. valvoa, että Neokatekumenaalisen tien toteuttaminen tapahtuu artiklojen 1 ja 2 mukaisesti kunnioittaen kirkon oppia ja lakeja;
3. huolehtia pastoraalityön asianmukaisesta jatkumisesta seurakunnissa, joissa Neokatekumenaalinen tie toimii;
4. johtaa henkilökohtaisesti tai valtuuttamansa henkilön välityksellä juhlamenoja, jotka liittyvät Neokatekumenaalisen tien eri vaiheisiin;
5. ratkaista, keskustelemalla Tien Vastuuryhmän kanssa (art. 3), mahdollisia Tien kehitykseen ja toteuttamiseen omassa hiippakunnassa liittyviä kysymyksiä;
6. varmistaa tehokas yhteistyö hiippakunnallisen Neokatekumenaalisen keskuksen (art. 30) ja hiippakunnallisen Kuurian eri toimistojen (erityisesti liturgisen ja katekeettisen toimiston) välillä.

Art. 27

[Kirkkoherra ja papit]

§ 1. Kirkkoherra ja Papit huolehtivat pastoraalisesti Neokatekumenaalisella tiellä kulkevista – ottaen huomioon, mitä art. 5 § 2, ja 6 § 2 on määrätty – ja suorittavat ”in persona Christi Capitis” papintehtäväänsä julistaen Jumalan Sanaa, jakaen sakramenteja ja, mikäli mahdollista, johtaen ensimmäisen tai muiden neokatekumenaalisten yhteisöjen viettoja seurakunnassa.

§ 2. Lisäksi Kirkkoherra ja Papit:

1. hiippakunnan Piispan nimissä valvovat, että Tien toteuttaminen tapahtuu artiklojen 1 ja 2 mukaisesti kunnioittaen Kirkon oppia ja lakeja;
2. auttavat Katekistiryhmiä (vrt. art. 8 §§ 4 ja 5) toteuttamaan lähetystyötään;
3. ottaen huomioon, että kristillisen initiaation pastoraalityö on elintärkeää aikamme ihmisen evankelioimisessa, tukevat Tien toteutumista seurakunnan pastoraalityön keinojen kokonaisuudessa.

Art. 28

[Katekistit]

§ 1. Katekistiryhmät koostuvat art. 17 § 3 mukaisesti muutamista maallikoista ja papista.

§ 2. Katekistiryhmät, kuten on tuotu julki tässä *Säännöissä*¹²³ ja *Neokatekumenaalisen tien katekeesiohjekirjassa*:

1. pitävät Kirkkoherran kutsusta alkukatekeesit, jotka käynnistävät uskon johtavan ”raskaudenajan”, jossa muodostuvat yhteisöjä;
2. toistuvasti, yleensä kerran vuodessa, ohjaavat Neokatekumenaalisen tien eri etappeja ja antavat tarpeelliset ohjeet eri vaiheiden ja etappien etenemiseksi;
3. tärkeänä tehtävänä arvioivat yksittäisten katekumeenien ja heidän yhteisöjensä sopivuuden edetä tien seuraaviin etappeihin;
4. johtaessaan etappien tutkintoja katekistien täytyy ennen kaikkea noudattaa mitä suurinta kunnioitusta neokatekumeenien yksityiselämän moraalisia аспектеja kohtaan, jotka kuuluvat ihmisen sisimpään (lat.: ”*forum internum*”).

---

123 Vrt. art. 17 § 3 ja 31

§ 3. Tehtäväänsä suorittaessaan maallikkokatekistit toimivat yhteistyössä Kirkkoherran ja yhteisöjen pappien kanssa ja auttavat kullekin kuuluvissa hallinto-, opetus- ja pyhitystehtävissä, jotka papit saivat pappisvihkimisen kautta.

Art. 29

[Katekistien koulutus]

Jotta katekistit saisivat – niin kuin *Katekeesin yleisohje* vaatii – ”sellaiset evankelioinnin asenteet kuin Jeesus neuvoi opetuslapsilleen lähettäessään heidät evankelioimaan...: mennä etsimään kadonnutta lammasta, julistaa ja parantaa samanaikaisesti, esiintyä köyhinä ilman kultaa ja ilman kukkaroa, hyväksyä torjuminen ja vaino, luottaa Isään ja Pyhän Hengen tukeen eikä odottaa muuta palkkaa kuin iloa tehdä työtä Jumalan Valtakunnan puolesta”¹²⁴, heitä valmistetaan tehtävänsä mukaisesti:

1. Heidän opetuksensa perusta on osallistuminen neokate-kumenaattiin, mikä takaa heidän asteittaisen kypsytymisensä uskoon ja todistamiseen¹²⁵. Vastaavasti heidän Raamatun, Kirkkoisien, teologian ja erityisesti Kirkon opetusviran asiakirjojen tuntemuksensa syventyy.
2. He valmistautuvat välittämään Jumalan sanaa, sellaisena kuin hekin vuorollaan ovat sen vastaanottaneet¹²⁶ ja eläneet: he harjoittelevat olemalla toistuvasti omien katekistiensa mukana alkukatekeeseissa ja neokatekumenaatin eri etapeissa.
3. He täydentävät omaa kehittymistään ottamalla osaa katekisteille tarkoitettuihin yhteiselämän päiviin ja tapaamisiin, joita Tien Kansainvälinen vastuuryhmä tai sen valtuuttama ryhmä kutsuu koolle ja joissa käsitellään Kirkon opetuksen keskeisiä aiheita.
4. He ottavat osaa *Hiippakunnan neokatekumenaalisen keskuksen* järjestämiin katekistien koulutustapahtumiin (vrt. seuraava artikla).
5. Kaiken lisäksi he valmistavat jokaisen katekeesin ja Neokatekumenaatin etapin, jos mahdollista, papin kanssa lukien, rukouksen ilmapiirissä, vastaavat osat Raamatusta, *Katolisen Kirkon Katekismuksesta* ja *Neokatekumenaalisen tien katekeesiohjekirjasta*. Ne elävöittävät heissä ”pelastuksen sanan” (Apt. 13:26), jonka he itse ovat vastaanottaneet suullisesti omilta katekisteiltaan.

Art. 30

[Neokatekumenaalinen keskus]

§ 1. Jos Neokatekumenaalisen tien kehitys jossain hiippakunnassa sitä vaatii, niin Tien avannut katekistiryhmä yhteisymmärryksessä Piispan kanssa perustaa ja ohjaa *Hiippakunnan neokatekumenaalisen keskuksen*, joka edistää yhteyttä Piispan tai hänen valtuuttamansa henkilön, Kirkkoherrojen ja pappien, katekistien sekä yhteisöjen vastuuhenkilöiden välillä.

§ 2. Keskuksen tarkoitus on edistää katekistien koulutusta, jakaa uudet katekeesit, koordinoita etapit, tukea katekistiryhmäitä erilaisissa evankelioinnin vaikeuksissa sekä esitellä Piispalle tai hänen valtuuttamalleen henkilölle uusien yhteisöjen vastuuhenkilöt.

124 PAPPIEN KONGREGAATIO, *Katekeesin yleisohje*, 86; Vrt. Matt. 10: 5-42 ja Luuk. 10: 1-20.

125 PAPPIEN KONGREGAATIO, *Katekeesin yleisohje*, 246, 247: ”Jos katekistien usko ei vielä ole kypsytynyt, on suositeltavaa, että he ottavat osaa katekumenaatin tyypilliseen opetukseen.”

126 Vrt. 1 Kor. 15: 1-11; PAPPIEN KONGREGAATIO, *Katekeesin yleisohje*, 235 – 236.

Art. 31

[Kiertävät katekistit]

§ 1. Jotta voidaan vastata kaukana olevien hiippakuntien tarpeisiin, katekistien yhteiselämän päivinä (vrt. art. 29, 3°) kysytään läsnä olevilta, ovatko jotkut heistä valmiita lähtemään *kiertävinä katekisteina* minne tahansa maailmaan. He, jotka tuntevat Jumalan kutsun, tarjoutuvat tähän tarkoitukseen.

§ 2. Tiettyinä yhteiselämän päivinä Tien Kansainvälinen vastuuryhmä perustaa *kiertävien katekistien ryhmiä* – tavallisesti papin, avioparin ja naimattoman miehen tai papin, naimattoman miehen ja naimattoman naisen muodostamia – lähetettäviksi kaukana oleviin hiippakuntiin aloittamaan ja ohjaamaan Neokatekumenaalisen tien toteuttamista.

§ 3. Näinä yhteiselämän päivinä, jotka aloittaa kääntymyksen päivä, Tien vastuuhenkilöryhmä, tai sen valtuuttama, tarkistaa kiertävien katekistien alttiuden ja koordinoi heidän toimintaansa sydämenlyöntien ("*systole ja diastole*") tapaan, Herran antaman esimerkin mukaisesti, jossa hän lähetti apostolinsa lähetystehtävään ja sitten kokosi heidät jälleen syrjäiseen paikkaan kuullakseen niistä ihmeistä, joita Pyhä Henki teki heidän kanssaan.¹²⁷

§ 4. Kiertävä katekisti pysyy yhteydessä omaan seurakuntaan ja yhteisöön, johon hän palaa säännöllisesti osallistuakseen yhteisönsä tiehen. Lisäksi kiertävä katekisti suostuu elämään lähetystyötään epävarmuudessa – Neokatekumenaalisen tien yli kolmekymmentä vuotta jatkuneen käytännön mukaisesti – ollen vapaa keskeyttämään minä hetkenä tahansa tiedottamalla Piispalle *ad quem* ja Tien vastuuryhmälle.

Art. 32

[Kiertävät Papit]

Hiippakunnan pappien tai sääntökunnan jäsenten ollessa kyseessä on heidän saatava asiaankuuluva lupa omalta Piispaltaan tai sääntökunnan Esimieheltään. Heidän Piispansa, sovittuaan vastaanottavan Piispan kanssa, määrittää jakson pituuden, saa säännöllisesti tietoja heidän toiminnastaan ja varmistaa, että aineelliset ja hengelliset edellytykset heidän toiminnalleen, kiertävän katekistin hengessä, ovat Kirkon lain mukaiset.

Art. 33

[Lähetystyössä olevat perheet]

§ 1. *Lähetystyössä olevat perheet* voivat auttaa Neokatekumenaalisen tien toteuttamista. Piispojen pyynnöstä ne muuttavat asumaan alueille, missä on vähän kristittyjä tai missä tarvitaan "*implantatio ecclesiae*".

§ 2. Tien Vastuuryhmä valitsee nämä perheet erityisinä yhteiselämän päivinä niiden joukosta, jotka ovat vapaaehtoisesti ilmaisseet suostumuksensa mennä minne tahansa, sen jälkeen kun ovat, Herraan luottaen, ottaneet huomioon sekä Kirkon tarpeet että kyseisen perheen esteet. Tavallisesti oma Piispa lähettää nämä perheet erityisessä liturgiassa.

§ 3. Lähetystyössä oleva perhe pysyy yhteydessä omaan seurakuntaan ja yhteisöön, johon se palaa säännöllisesti osallistuakseen yhteisönsä tiehen. Lisäksi se suostuu elämään lähetystyötään epävarmuudessa – tarvittaessa oman yhteisönsä avustamana – kuitenkin vapaana keskeyttämään minä hetkenä tahansa.

---

127 Vrt. Luuk. 10: 1-24.

Otsikko VI

Tien Kansainvälinen vastuuryhmä

Art. 34

[Nykyinen Tien kansainvälinen Vastuuryhmä]

§ 1. Nykyisen Tien kansainvälisen Vastuuryhmän muodostavat elämänsä ajan: Neokatekumenaalisen tien aloittajat herra Kiko Argüello – joka on ryhmän vastuuhenkilö – ja rouva Carmen Hernández, sekä pappi Mario Pezzi Rooman hiippakunnan papistosta.

§ 2. Jos toinen aloittajista kuolee (vrt. edellinen §), toinen jää kansainvälisen Vastuuryhmän vastuuhenkilöksi ja kuultuaan papin mielipidettä täydentää kansainvälistä Vastuuryhmää. Jos pappi kuolee tai luopuu, Tien aloittajat valitsevat toisen papin ja esittelevät hänet Maallikkojen Paavillisen Neuvostolle valinnan vahvistamista varten.

§ 3. Molempien aloittajien kuoleman jälkeen valitaan Tien kansainvälinen Vastuuryhmä seuraavan artiklan mukaisella menettelyllä.

Art. 35

[Tien kansainvälisen Vastuuryhmän valitseminen]

§ 1. Tien kansainvälisen Vastuuryhmän vaali annetaan 80 – 120 jäsenen muodostamalle *Valintakollegiolle*, jonka valitsee sama Vastuuryhmä. Jäsenet nimitetään eliniäkseen, mutta kansainvälisellä Vastuuryhmällä on oikeus tehdä joitain muutoksia vakavien syiden vuoksi. Joka viides vuosi edellä mainittu Ryhmä vaihtaa uuden henkilön niiden tilalle, jotka eivät enää osallistu Kollegion työhön kuoleman tai luopumisen vuoksi tai vakavista syistä. Valintakollegion nimiluetteloa säilytetään Maallikkojen Paavillisen Neuvoston hallussa.

§ 2. Tien kansainvälisen Vastuuryhmän vaali tapahtuu seuraavasti:

1. Kuukausi ennen valtuutuksensa päättymistä, kansainvälinen Vastuuryhmä – tai sen jäsenten kuoltua, ensimmäinen edellä mainitusta nimiluettelosta – kutsuu Valintakollegion koolle yhteiselämään.
2. Kun vähintään kaksi kolmasosaa Valintakollegion jäsenistä on paikalla, se valitsee ensimmäisessä kokouksessa kolme henkilöä, joiden tehtävänä on tarkistaa äänestysliput ja huolehtia muista äänestykseen liittyvistä tehtävistä. Valintakollegio valitsee läsnäolijoiden tai heidän ehdottamiensa Tien katekistien joukosta uudet kansainvälisen Vastuuryhmän jäsenet can. 119 *C.I.C.*:n¹²⁸ mukaisesti. Ensin valitaan ryhmän vastuuhenkilö, jonka tulee olla maallikko – naimisissa oleva tai naimaton mies – ja sitten erillisillä äänestyksillä valitaan ryhmän muut jäsenet.
3. Ryhmän koostumuksen tulee äänestyksen jälkeen olla seuraava: pappi, aviopari ja naimaton mies, tai pappi, naimaton mies ja naimaton nainen.
4. Ryhmän vastuuhenkilö pyytää Ryhmän vaalin vahvistamista Maallikkojen Paavillisen Neuvostolta kirkkolain mukaisesti.¹²⁹ Jos sitä ei vahvisteta, suoritetaan koko Ryhmän valinta uudelleen.

§ 3. Tien kansainvälisen Vastuuryhmän toimikausi on seitsemän vuotta, ja se voidaan valita uudelleen useamman kerran. Jokaisen uudelleenvalinnan jälkeen vastuuhenkilö pyytää vahvistusta Maallikkojen Paavillisen Neuvostolta.

---

128 Vrt. cann. 924.

129 Vrt. cann. 179 *C.I.C.*.

§ 4. Jos vastuhenkilö kuolee kesken toimikauden, koko Ryhmä valitaan uudelleen §§ 1 ja 2 esitetyn menettelyn mukaisesti. Muun jäsenen kuoltua valitaan hänen tilalleen uusi samalla menettelyllä.

Loppusäädös

Kaikki mahdolliset näihin sääntöihin tehtävät muutokset tulee Tien kansainvälisen Vastuuryhmän alistaa Maallikkojen Paavillisen Neuvoston vahvistettaviksi neuvoteltuaan Valinta-kollegion kanssa.